

1892

AFSENDER

Laura Warberg

MODTAGER

Albrecht Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dato er ikke anført, men brevet er skrevet før barnets fødsel 22/3 1892.

Generel kommentar:

Det formodes, at Laura Warberg har genbrugt noget brevpapir, og at hun ikke er i Aarhus-

Pojke(n) er Christine Mackies forlovede Leonard Holst, som var svensker.

Christine havde flere kælenavne, deriblandt Basse.

Den Kgl. Fødselsstiftelse i Amaliegade 23-25 i København blev oprettet 1785 takket være en stor pengegave fra enkedronning Juliane Marie. Her kunne gravide kvinder føde anonymt, og efterfølgende blev mange af børnene anbragt hos velhavende familier eller bortadopteret. I 1910 blev Fødselsstiftelsen en del af det nye Rigshospital.

Christine fik med sin svenske forlovede Leonard Holst et barn uden for ægteskabet den 22. marts 1892.

Barnet fik navnet Ellen Agnete og blev bortadopteret til ægteparret Niels og Louise Amstrup (hun født Warberg). Warberg-familien bevarede en god kontakt til barnet.

Albrecht Warberg forældre bor efter pensioneringen i Heden mellem Faaborg og Odense.

Omtalte personer:

Bjørnstjerne Bjørnson

Lauritz Brandstrup

Leonard Holst

Alhed Larsen

Christine Mackie

Fritz Syberg

Omtalte steder:

Amaliegade 23, 1256 København, Danmark

Arkivplacering:

Brevene findes på Johannes Larsen
Museet.

Trykt udgave:

Nej.

Proveniens:

Indleveret til Johannes Larsen Museet
af Pernille Marryat, barnebarn af
Ingeborg Astrid Warberg.

DOKUMENTINDHOLD

Laura Warberg skriver om møde med den gravide datter Christine Mackie og hendes forlovede og om, at alle undtagen den forsmåede forlovede og far til barnet er enige i, at ægteskab ikke kan komme på tale. Der gøres de sidste forberedelser inden Christine Mackies fødsel på Fødselsstiftelsen i København.

Inden hjemkomsten til Erikshåb vil LW besøge sin gamle far i København.

TRANSSKRIFTION

[Fortrykt:]

Aarhus, den

.....189

Carl Larsen

Hotel Royal

[Håndskrift:]

Søndag Aften

Kjæreste Abba!

Alt følger sig saa godt for os og Christine er saa rask. Da jeg gik ind morges for at lede dem op, traf jeg strax paa Pojken, der var paa Vejen til Christine, han saa mig ikke inden jeg var lige ved ham, det bedrøvede mig at se ham gaa saa sorgfuldt helt optaget af sine egne Tanker. Vi fulgtes ad til Chr. og de var begge – hun især – saa lettede ved at der ingen Vielse skulde være; han vistnok mest fordi hun ønskede det saa meget. Til Præsten havde han iafte udtalt, at naar de blev viede nu, saa havde han det Haab, at de med Tiden skulde falde sammen igjen – Baade Bassen og jeg tog Gjensynet meget roligt. Fra hende gik vi til Skandinavien at faa Syberg med til Lægen. Denne erklærede, at Chr. kunde uden Tvivl nok taale Sørejsen helt lige til Kjøbenhavn, han vilde give hende lidt Chloral og selv følge os ombord Tirsdag Aften 11½. Han billigede vor Fremgangsmaade med ikke at holde ["holde" overstreget] faa dem viede. Saa gik vi alle fire i Kirke og fik en udmærket Prædiken. Kl. 2 skulde de møde hos Præsten. Vi blev hurtigt enige med ham i det rigtige ved ikke at faa et Ægteskab istand med den Tanke, at det saa skulde opløses; ligesaa Hensynet til Barnet og det vanskelige for hende i at beholde sit Pigenavn. Altsaa vi mødte slet ingen Modstand og han var mageløs rar. Det var mest af hensyn til Barnet og til Pojken, at han havde foreslaaet Ægteskab, men vilde dog have foreholdt hende det urigtige i at indgaa det med den faste Beslutning at skilles. Han talte saa godt og saa medlidende om Pojken, havde ogsaa sagt til hende, at en saadan Kjærlighed skulde hun betænke sig paa at kaste fra sig og meget mere godt om ham, som jeg bedre kan fortælle om mundtlig. De Unge var i en anden Stue, han lovede at besøge

Chr. imorgen. Det er forbavsende saa rigtig han har opfattet hendes

[Fortrykt;]

Carl Larsen

Aarhus, den

.....189

Hotel Royal

[Håndskrift:]

Karakter, hvad hun selv indrømmer, men hun har ogsaa skrevet flere anonyme Breve om hans "umodne Læsning af [ulæseligt] og Bjørnsson" sagde han, imidlertid han har jo været ganske mageløs mod hende. Derfra gik vi alle ned til [ulæseligt], det er en prægtig, deltagende Kone, vi skulde spise der, vilde hun absolut have fik Suppe Boeuf og Kage med Øl til. Vi spiste godt og følte os meget lettede undtagen Pojke, der er lige sorgfuld bestandig, vel mest en Følge af, at om det jo maa hedde sig og naturligvis ogsaa være forbi med Forlovelsen; det kan ikke trøste ham, at jeg siger vi kan se Tiden an. Saa gik Syberg til Lægen at faa rigtig Besked om Fødselsstiftelsen og nu rejser han iaften lige til Kjøbenhavn og tager imod os Onsdag Morgen. Pojken tager vi med samt alle Papirerne. Hans Forældre havde ment, at det var for overilet med Vielse, om det dog ikke kunde dysses ned, altsaa de vil synes om denne Ordning. Hans Far gav ham Penge, og Christine har faaet de 50 Kr. Du gav ham. Paa Heden veed de intet og skal ikke vide andet, end at Forlovelsen er hævet. Nu skriver jeg ogsaa til [ulæseligt]. Er der Breve til mig, kan Du jo sende dem til Alhed; jeg kommer saa om Alt gaar efter Ønske hjem Fredag med Iltoget. Syberg og vi Alle er raske. Det har været en anstrengende Dag, jeg laa en Time paa Sengen mange Farvel min egen Ven, Det er en Sorgens Tid men det klarer vel igjen. Kjærlig Hilsen til alle hjemme. Vi siges vel at Far er bedre og jeg bliver et Par Dage hos ham.
Din Smaa.

CARL LARSEN.

Hôtel Royal.

Aarhus, den.....189

Søndag Aften.

Kjæreste Alba!

Alt siger sig saa godt for
at jeg Christine er saa rast.
Da jeg gik ned i morges
for at hente dem op. Trop
jeg strax paa Popsens der
var paa Vejen til Christine
han saa mig ikke heller
jeg var lige ved ham.
Det beredte mig at
see ham gaar saa sød
fuldt helt optaget af
sine egne tanker. Vi
fulgte ad til Chr. og de
var begge - mm. saa
saa lettede ved at der
ingen tvivl skulde

ved; han vift med
 færdig. Min omvendt det
 sømmez. Til Præsten
 havde han efter ud-
 halt at naar de blev
 vilde nu saa havde
 han det haab, at de
 med Tiden kunne
 falde sammen igjen.
 - Daad Bassen og jeg
 tog Hjemmet meget ha-
 ligt. Fra hende gik vi
 til Skandnavien at faa
 Lys og med til Lægen.
 Denne erklærede at de
 Børnede naar vi vilde
 taale. Foren det lige
 til Nyken-hen. Han vilde
 give hende lidt Kval
 og selv følge os om hende
 Tirsdag Aften 11te. Han
 bakkede var Fremgangs-
 maade med ikke at
 kende faa dem vide.
 Da gik vi alle fire i
 Kirke og fik en udmer-
 ket Prediken. Th. L.
 skulde de vide har
 Præsten. Vi blev hurtig
 enige med ham i det
 rigtigste ved ikke at faa
 et Alteskab istand med
 den Tanke, at det ikke
 skulde oplozes; ligesom
 Hjemmet til Bassen
 og det vanskelig for
 hende i at behandle
 sit Tigenavn. Altsaa
 vi maatte det nye
 Maatant og han var
 mazzel raa. Det var
 mest af Lægen til Bassen

881372
net og til Pajken at
han haade foretrukket
deftersk, men vilde
dog have foreholdt hen
de det vigtige i at ind
gaae det med den faste
Beslutning at stille.
Han talte saa godt og
saa meddelende om
Pajken, havde ogsaa sagt
til hende, at en saadan
Fjendighed skulde man
betænke sig paa at ka-
ste fra sig og meget
mere godt om ham,
som jeg bedre kan for-
tælle om smertelig.
De Mige var i en anden
Stue, han havde at be-
søge Hs. nrogeren. De
er forbaasende sog rigtig
han har opfattet hende

CARL LARSEN.
Hôtel Royal.

Aarhus, den.....189

II
Karakter, hvad man
kaldt midten, men
man har dog skrevet
flere anonyme Breve
til ham om nogle Breve
Aviser af Læsning af
Jensen og Bjergsten
sagde han. Imidlertid
har han jo været ganske
mager med hende.
Derfra gik vi alle ned
til Rasmussen det er
prægtig, deltagende hende
vi skulde spise der, vil
de man absolut have
fik Suppe, Boerf og
Kage med et til V.

spilte godt og faldt os
meget lette i munden
den Pølse, der er lig
sorgfuld hestand og vel
meget en Pølse af, og
vi maa det jo have
sig og naturligvis og
saa vi er færdige med
Portorollen; det kan
ikke træste ham, at
jeg siger vi kan se
den an. Saa gik
Jørgen til Legeen at han
mangter Beret om Føl-
selstiftelsen og om rej-
ser han næsten lig
til Høsten kommer og ta-
ge min og Onkelens
Morgen. Pølsen ta-
ger vi med samt alle
Papirerne. Hans For-
ældre havde ment at
det var for overilet
med Valde, om det
der ikke kunne sig-
se med, at de vil
siger om denne Chel-
ning. Hans Far gav
ham Penge, og Christen
har faaet de 50 Th. der
gav ham. Saa har
han ved at intet
og skal ikke vide om
det, end at Portorollen
er næret. Nu skriver
jeg ogsaa til Valen.
Og der Breve til mig,
hans Far og Onkel
dem til Onkel;

861372
Jeg kommer saa om
alt gaar efter frukts
hjem. Fredag med de
taget. Lyberg og vi
alle er raske. Det har
veret en anstændig
dag, jeg har en time
paa Tungen mine og
Farvel min egen veg
Det er en Sogrens led
men det bliver vel
igjen. Heile Viden
at alle hjemme
der siges vel at far
er bedre og jeg bliver
et Par dage hos ham.
Din Luce.